

Jedna, dvě, tři, čtyry, pět, šest,
sedum, osum, devět, deset,
a jedenásta hodina,
oj neboj sa ňa, má milá!

Dybych sa já teba bála,
jakživ bych sa nevydała;
ej dyž ťa čujem hovořit,
ej hned' ti idem otevřít.

Dycky sem ti říkávala,
dyž sem s tebú sedávala,
v téj naší sını pod stěnú,
že su já pannú poctivú!

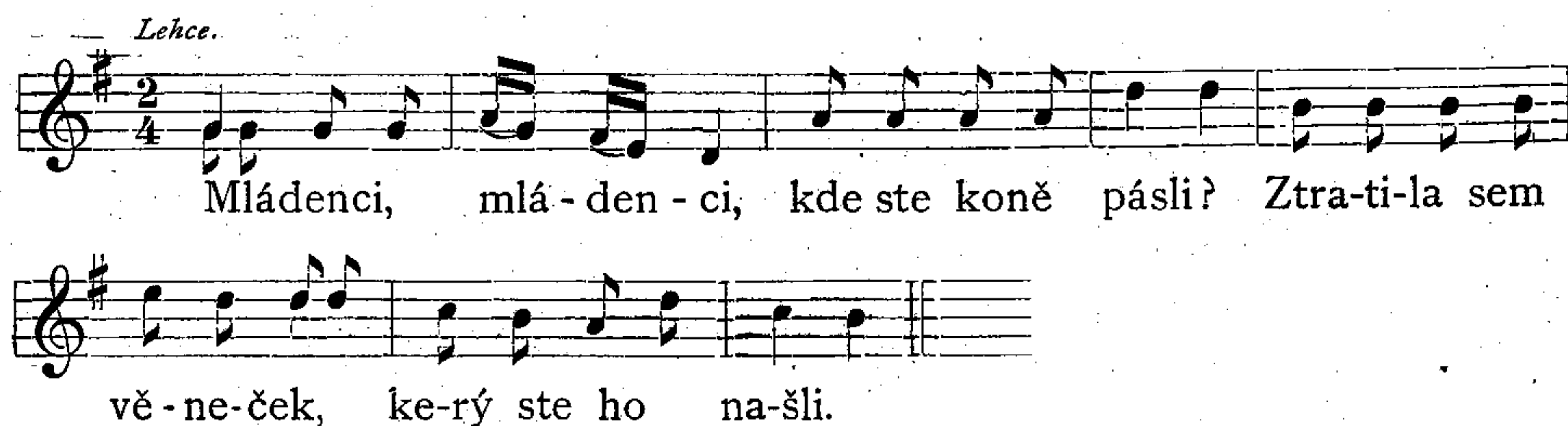
A včil, dyž ňa začepili,
z méj hlavičky věnec strhli,
ej včil sa ti zdám škaredú,
že néjsu pannú poctivú.

799.

Od Dačic.

Suš. 378, Bart. I. 54.

Lehce.

Mládenci, mlá - den - ci, kde ste koně pásli? Ztra-ti-la sem
vě - ne - ček, ke - rý ste ho na - šli.

Mládenci, mládenci,
kde ste koně pásli?
Ztratila sem věneček,
kerý ste ho našli?

O my sme ho nenašli,
ale sme viděli,
jak zelené pantofličky
po vodě plynuly.

800.

Z Velké.

Erb. 273, Suš. 498. Bart. II. 178, 209.

Zdlouhavě. *a tempo* *Živěji.*

f Od Korla *sf* vo - já - ci, *a tempo* pěkné o - čka má - te, *Živěji.* a - le sa
Velmi široce. *Živěji.*
ffz já bó - jím, že ňa o - kľa - má - te, a - le sa já bó - jím,
Velmi široce.
že ňa o - kľa - má - te.